

Brockhöfe 2012

Onder de naam '47. Fourstoke Trial; 17/18 März 2012 Brockhöfe' was er onder de bezielende leiding van de grote baas Herr Rudi Munstermann de trial voor dit jaar georganiseerd.

De wedstrijd is 1 van de 4 van de Nordic-cup. De andere drie zijn in Denemarken (de Fionia trial, erg leuk!), Zweden en Finland. Er doen dus ook veel mensen uit genoemde landen mee.

Als altijd trokken we er heen om twee dagen leuk, maar niet echt serieus, te gaan triallen.

De afvaardiging van Trialclub Zuid Oost Drenthe bestond uit Gert Broekhuizen met de Guzzi Stornello, Henk Horlings met de Honda 200 TL, Erik Platje met de BMW R 26 en ik -helaas niet met de Duc maar- met de Zongshen.

Met het hele spul in de zilvergrijze 'Lieverwagen' van meubelmakerij 'De Lindehoeve'.

Moeilijk ? Leuk !

De voorgaande jaren kon je toch zeker met 1 vinger in de neus de twee dagen doorkomen en echt moe werd je er niet van en veel strafpunten liep je ook niet op. Het was altijd leuk van knulligheid. Voor iedereen het zelfde niveau, 1 spoor. Nonstops waar geen pijl in stond, alleen door lint uitgezet. Nonstops met alleen uit papier geknipte pijlen, die met nietjes aan de bomen of paaltjes in de grond waren bevestigd.

Er waren -als vanouds- 30 nonstops uitgezet. De 'Schlammprüfung' en de 'Basaltnonstop' zaten er ook weer in. De route van ongeveer vijf km gaat door het bos, over mooie paden, en door een steengroeve. Voor publiek is alles goed bereikbaar.

De eerste dag

150 deelnemers hoorden het -toch altijd wel erg uitgebreide- openingsverhaal van Herr Rudi aan. Daarna de indeling in groepjes.

In vijftien groepjes, met elk een 'Gruppenführer' gingen we rond. De groep waarin Henk en ik waren ingedeeld bestond uit 2 Denen, 4 Duitsers en Henk en ik. We beginnen bij de moeilijkste nonstop, te weten de

'basaltnonstop'.

Onze Gruppenführer redde het niet de gang er in te houden in deze nonstop. Hij viel en kwam achterover met zijn rug op de basaltstenen terecht. Hij heeft deze dag uitgereden maar meldde zich -na een nacht met veel pijn- de volgende dag af.

Onze tweede nonstop was de Schlammprüfung waardoor we verder de hele dag met een motor zwaar van de prut rondreden. De nonstop voert door een moerasje, waarbij het zaak is de gang er in te houden. De nonstop is gelegen naast de pits.

Altijd leuk voor de in grote getale gekomen toeschouwers.

In tegenstelling tot voorgaande jaren waren er veel nonstops met hele korte draaitjes, korte erg steile klimmetjes, met ook weer een erg korte draai bij het dalen.

Voor Gert, Henk en voor mij was het nog wel te doen, maar wel zwaar.

Ik was blij dat het na dertig nonstops was afgelopen.

Voor Erik was het echt afzien en niet echt leuk.

Niveau

Er was duidelijk uitgezet met de wat jongere twinshockers in het achterhoofd.

Vertaald naar CTN niveau was het zeker rood, soms bijna geel.

Reactie van Erik na de eerste dag – en waarschijnlijk was het niet de enige – had tot gevolg dat er voor de tweede dag tien nonstops werden aangepast.

Maar een aantal mensen had al besloten niet meer te starten. Zo ook de Nederlandse deelnemer Jan-Willem Teerds uit Eerbeek met een Jawa/CZ (resp. frame en blok) die,

en door zijn geringe ervaring en een motor met niet al te veel power, veel vijven op liep. Hij was gekomen omdat hij van diverse mensen gehoord had dat het hier altijd zo leuk rijden was.

De tweede dag

Na 's avonds genoten te hebben van de –gezamenlijke- maaltijd (Ebstensuppe) en het daarna nuttigen van –toch wel weer- iets te veel alcohol gingen we aan de tweede dag in.

Met het gebruikelijke ritueel van de opening door Der Rudi konden we weer op pad.

Ik schat het aantal deelnemers de tweede dag op 100.

De nonstops waren aangepast. De scherpe kantjes waren er wat af. Ruimere bochten, minder steile krappe draaien en meer ruimte.

Aan de ene kant jammer want een aantal nonstops kreeg je nu echt cadeau, maar het plezier was er wat mij betreft niet minder om.

Een waarschuwing?

Laat bovenstaande je volgend jaar er niet van weerhouden aan de 48ste Fourstroketriall in Brochhöfe (D) te gaan deelnemen. Echter houdt er dan rekening mee dat het wel wat pittiger kan zijn dan je uit de verhalen uit het verleden hebt kunnen opmaken.

Het is een hele reis naar Brochhöfe maar wat mij betreft: meer dan waard.